

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.133 van 30 juni 1997
in de zaak A. 51.970/X-1741.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Pensioenen,

tegen :

Karine BONNY,
wonende te GENT,
Oude Brusselseweg 224

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 mei 1993
werd ingediend door de Minister van Pensioenen, om de
gedeeltelijke vernietiging te vorderen van de beslissing
van 8 februari 1993 van de commissie van beroep voor
vergoedingspensioenen inzake Karine BONNY;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 4 november 1994
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende
partij;

Gelet op de beschikking van 22 mei 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Adjunct-auditeur J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op het advies door Auditeur-generaal M. ROELANDT uitgebracht overeenkomstig artikel 11 van de procedureregeling;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Karine BONNY, gewezen luitenant van het vliegwezen, vraagt op 4 februari 1988 een vergoedingspensioen aan wegens doofheid van het rechteroor en uit hoofde van een maagkwaal. De doofheid zou ze opgedaan hebben tijdens schietoefeningen te BRUGGE op 3 december 1987 terwijl de maagkwaal het gevolg zou zijn van stress tijdens de dienst.

1.2. De commissie voor vergoedingspensioenen wijst in haar beslissing van 15 mei 1991 de pensioen-aanvraag af omdat het ingeroepen gehoorverlies niet in verband te brengen is met de aangehaalde dienstactiviteiten en het stresserende karakter van de beroepsbezigheden niet voldoende is aangetoond.

1.3. Karine BONNY komt van de beslissing op 26 juli 1991 in beroep.

1.4. De medische beroepskamer van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst raamt in haar protocol van 23 september 1992 de invaliditeit wegens doofheid van het rechteroor op 5 percent, waarvan één derde, dit is 1,66 percent of afgerond 2 percent, aanrekenbaar aan een geluidstrauma door dienstfeiten, en de invaliditeit wegens maagulcera op 15 percent, waarvan de helft, dit is 7,5 percent, aanrekenbaar aan stress tijdens de dienst.

1.5. In de bestreden beslissing van 8 februari 1993 stelt de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen vast dat beide aandoeningen gedeeltelijk onder de toepassing van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen vallen, maar ze wijst de pensioenaanvraag af omdat de totale invaliditeitsgraad onvoldoende is om recht te geven op een pensioen. Deze beslissing steunt in het bijzonder verslag op volgende considerans :

"Aangezien het Medisch College van Beroep de huidige invaliditeiten heeft geschat zoals vermeld in de tabel der invaliditeiten van het proces-verbaal der beslissing t.t.z. op een onvoldoende percentage om thans een pensioen toe te kennen en de C.B.V.P. zich bij deze bespreking en conclusie aansluit".

1.6. De verzoekende partij vordert thans de gedeeltelijke vernietiging van deze beslissing, met name wat de gedeeltelijke erkenning van de kwaal "maagulcera" betreft;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is, doordat de commissie van beroep nalaat ervan te doen blijken dat zij heeft onderzocht of de door de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst als gedeeltelijke oorzaak van de maagkwaal aanvaarde

stress zijn oorsprong vindt in dienstfeiten, terwijl de commissies inzake vergoedingspensioenen gehouden zijn hun beslissingen zo te motiveren dat kan worden nagegaan of de vereisten die de wet aan de toekenning van het pensioen verbindt, vervuld zijn; dat zij erop wijst dat het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst inzake de aanrekenbaarheid van de aandoening zich beperkt tot het medisch aspect ervan terwijl alleen de commissies bevoegd zijn om uit te maken of, vanuit administratief oogpunt, het bewijs van het oorzakelijk verband door de gegevens van het dossier gestaafd is;

2.2. Overwegende dat de commissies voor vergoedingspensioenen gehouden zijn hun beslissingen zo te motiveren dat kan worden nagegaan of de vereisten die de wet aan de toekenning van het pensioen verbindt, vervuld zijn; dat luidens artikel 1 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen de ingeroepen kwaal haar oorzaak moet vinden in de dienst;

2.3. Overwegende dat de beroepscommissie niet de redenen aangeeft waarom ze de aanrekenbaarheid van de maagkwaal aan de dienst bewezen acht; dat ze er zich toe beperkt te verwijzen naar het advies van de beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, waarin het verband tussen de ingeroepen kwaal en de dienstprestaties evenmin werd onderzocht;

2.4. Overwegende dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen zich volledig aansluit bij het protocol van de medische beroepskamer van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en aldus verzuimd heeft het oorzakelijk verband tussen de maagaandoening en de ingeroepen feiten vanuit administratief standpunt te beoordelen; dat door er zich toe te beperken te verwijzen naar het advies van het beroepscollege van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, terwijl dit advies geen enkele verantwoording bevat met betrekking tot de

vraag of de maagkwaal wegens de vervulling van de dienst was opgelopen, de commissie van beroep haar beslissing, wat het vereiste oorzakelijk verband betreft, niet naar behoren met redenen omkleed heeft; dat het enig middel gegrond is;

Uitspraak doende bij verstek,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 8 februari 1993 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen inzake Karine BONNY voor zover de gedeeltelijke erkenning van de maagkwaal wordt vastgesteld.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Minister van Pensioenen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.